

אחרניין רברבא (ס"א דברבאו) מסתרא דימינא, מה דאשтар מאינון טפין, אשтар טפה חדא בשכיבו מאינון ברפאן, ונפל בההוא יארא דאייה שכיך. ויהאי איהו יארא העדיף מפלחו.

כד נפקין ומתרפרשן איינון ארבע נהריין דנפקין מגנטא דעדן, ההוא דאקרי פישון, נפיל בההוא יארא ואתכליל ביה. ועל דא מלכות בבל, אתכליל בהאי. ופישון איהו מלכות בבל. מיוארא דא אטזנו ואתמלין כל איינון יארין אחרים.

בכל יארא ויארא, אולא ושאט חד תפינה,iae, ואינון תשע. ובכל חד וחד נקייב ניקבא בראשיה, כמה דאת אמר, (תהלים ע"ד) שברת ראישי תפינים וגוו. ואפילו האי התפין הגדל כי הוא, בגין דכלתו נפחין רוחין לגביו עילא ולא לחתא.

כתב (בראשית א') בראשית בראש אלhim. וככתב ויברא אלhim את התפינים הגדולים, בכל עובדא דאיינון עשר אמiron, קיימין לךלייהו איינון עשר יארין. וחד תפינה מתרפרא (ס"א מתרפרשא) (ס"א מתרפרפא) ברוחה, לךבל כל חד וחד.

ועל דא, חד לשבעין שניין מזדעוע עלמא, בגין דהאי התפין הגדל כה הוא סליק סנפידי ואזדעוע, כדין

כלּהו מזְדוֹעָזָן באַיְפּוֹן יָאָרֵין, וְכֹל עַלְמָא מזְדוֹעָזָן,
וְאֶרְעָא מִתְחַלְּחָת, וְכֹלּוּ כְּלִילָן בְּהָאִי תְּבִין הַגְּדוֹלָה.
וְהָאָרְצָה הִתְהַווָּה וְגַוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, עֲזַבְּדָא
הַבְּרָאָשִׁית, חַבְּרִיאָ לְעָאן בִּיה, וַיַּדְעַיִן בִּיה,
אָבָל זְעִירִין אַיְפּוֹן, דִּינְדַּעַיִן לְרַמְּזָא עֲזַבְּדָא דְּבָרָאשִׁית,
בְּרוֹא דְּתְבִין הַגְּדוֹלָה. וְעַל דָּא תְּגִיבָּן, דְּכָל עַלְמָא לֹא
מִשְׂתַּלְשָׁלָא אֶלָּא עַל סְנִפְירָויִ דָּא.

תָּא חֹזֵי וְהָאָרְצָה הִתְהַווָּה וְבָהִו וְגַוּ, תְּגִיבָּן הִתְהַווָּה,
וְאָזְקִיםְנָא. בְּגִין דְּבָהָאִי יָאָרָא קְדָמָה דְּקָאָמָרָן,
כְּפָד הָאִי תְּבִין הַגְּדוֹלָה עַל בִּיה, כְּדַיִן אַתְמְלִיָּא, וְשָׁאָטִי
וְדַעַיִךְ נִיצּוֹצִין דְּאַתְלָקָטוֹ באַיְפּוֹן עַלְמָיִן דְּאַתְחַרְבָּוּ
בְּקָדְמִיתָא.

אַיְפּוֹן תְּגִיבָּן אַחֲרָבִין דְּקָאָמָרָן, הוּוּ וְלֹא הָוּ, אַמְּאי. בְּגִין
דְּאַתְחַלְשָׁ חִילְיִהוּ דָּלָא יַטְשְׁטְשִׁוּן עַלְמָא, בְּרַ
לְשָׁבָעִין שְׁנִין, חד זְמָנָא, וְאַיְפּוֹן אַתְקִפְפוֹ בְּחִילָא דְּהָהָוָא
תְּבִין הַגְּדוֹלָה, וְהָאִי אֵיהַ בְּלַחְזֹדְיוִי לְאַתְקִפְפוֹ. וְאַלְמָלָא
נוּקְבִּיהַ קְיִימָת לְגַבִּיהַ, לֹא יְכַיל עַלְמָא לְמַסְבֵּל לוֹן. (וּבְגִין

ק'

עד לֹא קַטֵּל קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְנוּקְבָּא, הָאָרְצָה הִתְהַווָּה
תָּהָוָה. (וּבָהִו) תָּהָוָה הִתְהַווָּה. וְלֹבֶתֶר דְּקַטֵּל לֹהֶה, תָּהָוָה
(בראשית ע' ע"א) בָּהִו, שְׁרָאת לְאַתְקִיְמָא. וְחַשְׁךְ עַל. עד לֹא
הָוָת נְהִירָא עֲזַבְּדָא דְּעַבְדָּ.

מה עביד קודשא בריך הוא, מחז רישיה דרכורא לעילא, ואתפפיא, בגין דהא תהומא לחתטא, לא תהוה נהיר. מאי טעמא לא תהוה נהיר, בגין דהאי התבאין הגדל, תהוה נשיב רוחא על תהומא, ואחשיך לייה, ולא מרפרפה לחתטא.

ועבר (ב"א ועם כל דא) רוחא אחרא דלעילא, ונשב (נ"א דנשב) ובטש בההוא רוחא, ושביך לייה, הדא הויא דכתיב ורוח אלhim מרחפת על פני המים. והיינו דתגינו, דקודשא בריך הויא בטש רוחא ברוחא, וברא עולםא.

ויאמר אלhim יי אור ויהי אור, נהיר נהירו דלעילא, ובטש (דף ל"ה ע"א) על גבי רוחא נשיב, ואסתלק מעל תהומא, ולא חפא לייה. כיון דתהומא אתנהיר, וайהו אסתלק, כדיין תהוה נהיר.

דא נהיר על רישיה, ומיא הו נפקי מגו אפונתיה, ורוחא נשיב לעילא. נהיר מבהירו דא, עד דהוה נחית בהוריה, מגאנצא לשבעין ותרין נהוריין דשמעשא, כיון דאיונ נהוריין אתרשימו בגו שמשא לחתטא, הו (קפ"ח ע"א) חייביא דעלמא ידעין בהו, והוא פלחין לשמשא. כיון דאסטפל קודשא בריך הויא באיבונ חיביא, סליק נהוריה וגניז לייה אמא גניז לייה. בגין דההוא תנין, תהוה

סָלֵיק וְנַחֲית, וּבְטִשׁ **בְּאִינּוֹן יָאוֹרִין,** עד דְגַבּוֹ לֵיהּ וְלֹא
אַתְגַלְיָא.

וּזְרֻעַ לֵיהּ זְרוּעָ בְּחַד צְדִיק, דָאִיהּ גְּפַבָּא דְגַנְתָּא,
וּזְרוּעָ דְזְרֻעַ בְּגַנְתָּא, בְּגַנְיוֹ בְּטַמִּירָו (ס"א חאי)
דְהָאִי אֹרֶא אִיהּ.

כִּדְהָא הַתְבִין הַגָּדוֹל, חַמְיִי דְצַמָּה בְּגַנְתָּא זְרוּעָ דָאֹר
דָא, כְּדִין אַתְעַר לְסֶטֶרֶא אַחֲרָא, לְהַהְוָא בְּהָר דְאַקְרֵי
גִּיחָן. וְאַתְפַלְגָו מִימְיוֹי דְהָאִי גִּיחָן, חַד שְׁבִילָא דִילִיתָה,
אִיהּ אָזִיל גַּו הַהְוָא זְרוּעָ דְאַצְמָה גַּו גַּנְתָּא, וְאַנְהִיר
בֵּיהּ בְּרַבּוֹ דְזְרוּעָ דָא, וְאַקְרֵי גִּיחָן.

וּמְגֹו הַהְוָא רַבּוֹ דְזְרוּעָ דָא, אַסְתַּלְקָק לְרַבּוֹ דְשַׁלְמָה
מַלְכָא, כִּד אַסְתַּלְקָק לְמַלְכּוֹ, דְכַתִּיב, (מלכים א, א)
וְהַרְדַּתָּם אָתוֹ אֶל גִּיחָן, וְכַתִּיב וְמִשָּׁח אָתוֹ שָׁם. שָׁם,
וְלֹא בְּאַתָּר אַחֲרָא, בְּגַין דְהָוה יָדָע דָוד מַלְכָא דָא,
וּמִימְיוֹי אַחֲרֵינוּ אַסְתַּלְקָק לְמַלְכּוֹ אַחֲרָא, וְלֹא אִיהּ מַלְכָא
דָאִיהּ תְּקִיפָא.

וְהָאִי הַתְבִין הַגָּדוֹל, אַתְעַר לֵיהּ, וְאַסְתַּלְקָק סְנַפִּירְיוֹי דְהָאִי
תְבִין, בְּהַהְוָא בְּהָר, לְאַתְתְּקִפָא בֵּיהּ. וּכְלָא אִינּוֹן
שָׁאָר יָאוֹרִין בְּלָהָו, סָלְקִין וְנַחֲתִין בְּתְקִפָא דְהָאִי הַתְבִין
הַגָּדוֹל, וְתָאָב וְעַל לְהַהְוָא יָאוֹרָא שְׁבִיכָא, וְאַשְׁתַּבְךָ
בֵּיהּ.

וכדיין, כד והוא אור אתגניז (ס"א לאנטלא) לעיולא ליה
ההוא גנבה דקאמן, כדיין נפק חשך קדמאתה,
ובטש על רישיה, בההוא נוקבא דאטמתחה ביה,
ואטפרש חד חוטא, בין ההוא נהירו דאור דא אתגניז,
ובין ההוא חשוכה דחשך דא, דכתיב, (בראשית א') ויבדל
אללים בין האור ובין החשך.

האי תפין, טוב בההוא פרישו דהאי חוטא דאפריש,
ואפריש לאיבון (נ"א בין אינן) יאורין, גו חשוכה,
ואטפרשו נוגין לזוניהו אלין מאلين, בההוא פרישו.
וכד אתפרשו מיין על אין קדישין. כל איבון יאורין
אתפרשו, וועלו לגו ההוא יאורא שכיכא
דאטבריד מבלחו, ונפיק וועלין ביה תלת (בלק קצ"ז) זמניין
ביומה.

וכל איבון נוגין דמגדלו גו איבון יאורין, פרישן אלין
מאلين, ואקרין לילות, ואلين איבון ראשין לכל
איבון נוגין דגפקין לבר, ואلين שלטין על בלחו. ואلين
אקרין בכורי מצרים, ומהכא אתבריד לבר בוכرين, וכלהו
אתזנו משקי דאיובן יאורין. והאי התבין הגדל, שלטה
על בלחו.

וכל א בפרישו דמיין על אין, דכתיב ויהי מבידיל בין מים
למים, ואתרשיו מיין קדישין על אין, ואתפרשו

לעילא, ומפני תפאיין, אתפרשו כליהו אלין מאליין, קדישין ידלא קדשין, ועל דא אקרין מלackyין עלאיין פרישן, בגין דאתפרשו אלין מאליין לזוניהו.

ויאמר אלהים תדא הארץ דשה עשב מזריע זרע, רוזא דא, פד האiTתבין הגדל, הוותשיב רוחא בההוא נוקבא, מרפרא לגביו עילא, כל איבון עשבין הוותה מהפך לון ליבישו, עד דרוחא אחרא בשיב בההוא רוחא, ושכיך ליה לחתא, ועשבין צמחו במלקדים. ושלטין ומשבון ואודו קמי קויד שא בריך הוא.

מיטר שמאלא, ולגו יאורא שכיכא, נפקין בעירין לזוניהו, ואולין למקרב לגביו דאיןון עשבין ולא יכלין, ותבין לאתריה. כל אלין יאורין אולין ושאטין, עם ההוא תפינה דשליט בהו, וסחרין לאינון עשבין, ולא יכלין. בר לומביין, רוחא עלאה לא בשיב, ואיהו מרפרא רוחא בההוא נוקבא דלעילא, כמה דאויקימבא, כדיין שליט ההוא רוחא על איבון עשבין. ויאורא שכיכא טוב לאתריה, וסלקה ונחתתא. בגין דמיימי שכיכין, איזיל בשכיכו, והאי התבים הגדל סלקא לגביו איבון יאורין, ועשבין כליהו מגדלן סחרגיה דההוא יאורא שכיכא ואליין (נ"א ואינון) מגדלין בכל עיבר, כדיין סלקא ההוא תפינה ואתרבי ביןיהו, ותב לכל איבון יאורין.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֻרֶת בַּرְקִיעַ הַשְׁמִימִם, דָא אֲיַהו נְחַשׁ
בְּרִית. אֲמַאי בְּרִית. בְּגַין דְסָגֵיר לְתַרְיֵן סְטְרֵין,
וְלֹא נְפִיק לְעַלְמֵין אֶלָא חַד זְמַנָּא לְיוּבָלָא.
וּבְסְפֵרִי קְרָמָאִי, דָא נְחַשׁ עַקְלַתּוֹן, דָאֲיַהו בְּעַקְיִמוֹ
תְּדִיר, וְאִיתִי לְוּוֹטִין עַל עַלְמָא, כַּד הָאִי קָם,
אָתְבָר תְּקִפִּיה (דף ל"ה ע"ב) דְהַהוָא תְּגִינָא, וְלֹא יְכִיל לִמְיקָם,
עַד דָאַבֵּיד גְּשִׁמִּיה. בְּגַין דְקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּפִיף לִיהְ
גו יְמָא, כַּד עַל לְגַבִּיה. וְאֲיַהו דְרֵךְ עַל תְּקִפִּיה דִימָא.
וְתְּקִפִּיה דִימָא דָא, אֲיַהו תְּגִינָא, כַּמָּה דָאַת אָמֵר (איוב ט)
וְדַרְךְ עַל בְּמַתִּיִּם.

וּכְדֹה אֲיַהו נְחַשׁ קָם, כְּדַיְן מֵה בְּתִיב, (ישעיה כ"ז) וְהַרְגֵּת
הַתְּגִינִין אֲשֶׁר בַּיּוֹם, דָא אֲיַהו הַתְּבִינָה הַגָּדוֹל. וְעַל דָא
בְּתִיב, (יחזקאל כ"ט) הַנְּבֵנִי עַלְיֵיה. וְדָא נְחַשׁ, אֲיַהו מְאֻרֶת,
בְּלֻוּטִין לְכָלָא, בְּגַין דָאֲיַהו תְּקִיפָא עַלְיֵיה, בְּתְקִפִּיה
דְהַהוָא גַּהְרָה רְבָרְבָא, דְאַקְרֵי חַדְקָל, וְהָא אָוקִימְבָא.

הַהוָא נְחַשׁ אֲיַהו בְּיִבְשָׁתָא כַּד נְפָקִין דָא בְּדָא, דָא
דְבִיבְשָׁתָא אֲתַתְקָף תְּדִיר, בְּגַין דְכָל אָוֹרְחוֹי
וְתְקִפוֹי בְּיִבְשָׁתָא אֲיַהו, וְאַכְיל אַרְעָא וְעַפְרָא תְּדִיר, כַּמָּה
דָאַת אָמֵר (בראשית ג') וְעַפְרָתָא כָל יְמִי חַיִּיךְ. דָא גַּדְיל
בְּעַפְרָא, וְדָא גַּדְיל בַּמְיָא. נְחַשׁ דָאַת גַּדְיל בַּמְיָא, לֹאו
תְקִיפָא כְּהָאִי דָאַת גַּדְיל בְּיִבְשָׁתָא, וְעַל דָא בְּתִיב (בראשית
א) מְאֻרֶת חָסֶר.

וְדֹא אָזְדָמָן לְגַבֵּי הַהוּא דְמִיאָ. וְאַף עַל גַב (וְזֶדֶא לְאָ) דְאָזְדָמָן לְגַבֵּיהָ, לֹא אֲגַח לְגַבֵּיהָ, אֶלָא קְנֻדְשָׁא בְּרִיךְ הַנוּא בְּלַחְזָדוּי, דְקַטִיל לִיה מַגּו יִמְאָ, כַמָה דְאָזְקִים נָא בְגִין גִּסְוֹת רַוְחָא דְבִיהָ, פְמָה דָאָת אָמָר (יחזקאל כ"ט) אֲשֶׁר אָמָר לֵי יָאָרִי וְגֹו.

וְעַבְרָ יִי' לְגַגּוֹף אֶת מִצְרִים וְגֹו. תְבָא אָמָר רַבִּי יוֹסֵי, הָאֵי קָרָא קְשִׁיא, וּכְיֵי וְרָאָה אֶת הַדָּם וְאַחֲרֵ פֶה וְפִסְתָּה, דְמִשְׁמָעָ דְסִימָנָא הוּא דְעַבְדִיד. וְאֵי תִימָא בְגִין דָמָא דְאֵיהָ מִצּוֹה, אַמְאָי לְבָר. וְאַמְאָי בְתִלְתָה דּוֹכְתִי דְפִתְחָה. וְהָא כְתִיב (דְנִיאָל ב') הוּא גָלִי עַמִּיקָתָא וְגֹו. וְמַאֲ טַעַמָא בְעָא דְאַתְגָלִיא דָמָא עַל הַמִּשְׁקֹוף וְעַל שְׂתִי הַמְּמוֹזּוֹות.

אֶלָא תְבָא, כְתִיב, (דברים ל"ב) וַיַּרְא יִי' וַיִּנְאֹץ, וְכְתִיב, (בראשית ו') וַיַּרְא יִי' כִי רַבָּה רַעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ. וְתַגְבִּין לֹא אַתְחֹזֵי אֲשֶׁרֶת אֲלֹעֵילָא, אֶלָא כִד אַתְחֹזֵי לְתַתָּא עַוְבָדָא דְאַתְעַבְּיָדו עַוְבָדָא מַפִיה וְעַל דָא (כ"א וְעַד דְעַבְדִין עַוְבָדָא לְתַתָּא) לֹא מְשִׁגִּיחַיְן (כ"א לְאַבָּא שָׂא), בְרֵ הַרְהֹרָא דְעַבְדָה זָרָה, דְכְתִיב, (דברים י"א) הַשְׁמָרו לְכֶם פָנֵ יִפְתָּח לְבָבְכֶם. וּמְדַאַת עַבְדִיד עַוְבָדָא, אֲשֶׁרֶת אֲלֹעֵילָא אַתְעָר, וּבְגִין פֶה, כֹלָא, בֵין לְטָב וּבֵין לְבִישׁ, בְעַוְבָדָא תַלְיָא מְלַתָּא.

אמר רבי יוסי, כל שוקי מצרים, מלין טעון הו, ועוד דבכל ביתא וביתא, הו שכיחי זיבין, דמתקטרי בחרשיהו, באינון כתאין תהאי דלחתה, ומתערין רווח מסאבא בגויהו.

ורזה דמליה תנא, כתיב, ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בسف והגעתם אל המשקוף ואל שתי המזונות. אגדת אזוב למה. בגין לבURA רווח מסאבא

מביבניאו, (נ"א hei קרא קשיא וכי וראה את הדם ואחר כן ופסח דמשמע דסימנא הוא דעבד אמראי והוא כלל גלייא כמייה קודשא בריך הוא וכתיב הוא גלי עמייקטא ומסתרתא אלא תנא כתיב וירא יי' וינאץ וגוי וכתיב וירא יי' כי רביה ברעת וגוי ותניון לא אתחזי אשגחותה לעילא אלא כד אתחזי לתתא עובדא ומדאתבעד עובדא אשגחותה לעילא אתחער ובגין פר פולא בין לטב בין לביש בעובדא תליה מלה. ולקחתם אגדת אזוב וגוי אגדת אזוב למה ומאי טעמא בעא דאתגוליה זמא על המשקוף ועל שתי המזונות. אמר רבי יוסי כל שוקי מצרים מלין טעון הו ובכל ביתא וביתא הו שכיחי זיבין דמקטרין בחרשיהו באינון כתאין תהאי דלחתה ומתערין רווח מסאבא בגויהו ועל דא אגדת אזוב בגין לבURA רווח מביבניאו ולஅזאה בפתחיהו, בהני תלת דוכתי, מהימנותא שלימתא. חד הכא, חד הכא, חד בגויהו בגין פר, ופסח יי' על הפתחה ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגות, משום דחמי שמא קדיشا רשים על פתחא.

אמר רבי יהודה, אי הבי אמרاي דמא, דהא תניבן, חור וסומק וחד דכלייל בגין גווגי. אמר ליה, תרי דמי הו, חד דמילה, וחד דפסחא. דמילה רחמי. דפסחא דיןא.

אמר רבי יהודה, לאו ה'כ, אלא מפני דאוליפנא,
 דאחר ה'הוּא דמָא קידשא בריך ה'הוּא לר'חמי,
 באילו הוּוּ חור בגו גוֹגִי, ה'הא ה'וּ דכתיב, (יחזקאל ט"ז)
 ואעbor עלייך ואראך מتابוסת בדמיך ואומר לך
 בדמיך חי וגוי. ואף על גב דה'הוּה סומקא, את'חזר
 לר'חמי, דכתיב בדמיך חי. ובגין פה, ר'שים פתחא
 בתלת סטרין, חד ה'כא, וחד ה'כא, וחד בין'יה.
 תנ' ר' חזקיה, תרין דמי את'חزو, לקבל תרי בתрин,
 דאת'חזו (נ"א דאתערו) לעילא בה'היא שעתא. אמר
 רבי יוסי, חד כתרא דכלילא בתрин סטרין טמירין, (דף ל"ז)
 נ"א בר'חמי ודינא.

אמר רבי אבא, בכמה את'רין חס קידשא בריך ה'הוּא על
 בנוי: עבד בר נש ביתא, וקידשא בריך ה'הוּא אמר
 ליה, כתובשמי, ושוי לפתח, ואת שרי לגו ביתא,
 ואני א'ותיב לבר בפתחן לנטרא לך. וה'הא אמר, ר'שים
 על פתחא ר'זא דמ'הימנותא דילוי, ואת שרי לגו ביתך,
 ואני נטיר לך לבר, דכתיב וא'תם לא תצאו איש מפתח
 ביתו עד בקר, וכ כתיב וראה את ה'הדם על המש��וף ועל
 שתי המזוזות ופסח ד' על הפתח ולא יתנו המשחית לבא
 אל בתיכם לנゴף.

תו אמר רבי אבא, בגונא דשמא קידשא עבדו בה'הוּא

שעתה. מה שָׁמָא קָדִישָׁא הַאתְחֹזֶר בְּהָאֵי שָׁעַתָּא דִינָא, אָוֹפָה הַכִּי אַתְּחֹזֶר הָאֵי דָמָא בְּהָאֵי שָׁעַתָּא דִינָא, דְכִתְבֵּין וְרָאָה אֶת הַדָּם עַל הַמְשֻׁקּוֹף וְעַל שְׂתֵי הַמְזֻנוֹת, רְשִׁימָא דְכַלְחוֹ סָומְקָא, לְאַתְּחֹזֶר הָהָא אַתְּחֹזֶר בְּדִינָא, לְמַעַבֵּד נַוקְמִין.

וּרְזָא דְמַלְהָ, כְּגֻונָא דְתוֹי לְעַילָּא בְּהָהָוָא שָׁעַתָּא, כִּד בְּעֵי לְאַתְּחֹזֶר לְתָתָא, אֵי רְחִמִּי רְחִמִּי, וְאֵי דִינָא דִינָא, הַדָּא הוּא דְכִתְבֵּין, וְטַבְלַתְמָ בְּדָם אֲשֶׁר בְּסַפְר וְהַגְּעַתָּם וְגוֹ. וְלִזְמָנָא דָאַתִּי כְּתִיבָה, (ישעה ס"ג) מַי זֶה בָּא מְאֹדָם חָמוֹץ בְּגָדִים מְבָצָרָה. דִזְמָנִין לְאַחֲזָה (נ"א לְאַתְּחֹזֶר) כְּלָהָוָי דִינָא לְמַעַבֵּד נַוקְמִין.

וְאַתָּם לֹא תַצְאוּ אִישׁ מְפַתֵּח בֵּיתוּ עַד בָּקָר. מַאי טָעֵמָא, מִשּׁוּם דְתִגְיָנָן, אָמֵר רְبִי יְצָחָק, (אמֵר רְבִי יְרֵמִיה) לֹא לִיבְעֵי לֵיה לְאַיְשׁ לְמַיְזָל בְּשֹׁוֹקָא, וְלֹא שַׁתְכַחַח בְּשֹׁוֹקָא, בְּזָמָנָא דְדִינָא תְּלִיא בְּמַתָּא, דְכִיוֹן דְרִשְׁוֹתָא אַתִּיהִיב לְמַחְבָּלָא, מַאן דְפָגָע בֵּיה אַתְזָק. וְהַכָּא מִשּׁוּם דִינָא אַשְׁתַכָּח, לֹא בְעֵיא לְנַפְקָא לְבָר.

תְּנִיא אָמֵר רְבִי יוֹסֵי, בְּהָהָוָא מִמְשָׁ דְאַשְׁתַכָּח דִינָא לְמַצְרָאִי, בְּהָהָוָא מִמְשָׁ אַשְׁתַכָּח רְחִמִּי לִישְׁרָאֵל, הַדָּא הוּא דְכִתְבֵּין, וְרָאִיתִי אֶת הַדָּם וְפִסְחָתִי עֲלֵיכֶם. וּבָנָא, בְּכָל אַיּוֹן כַּתְרִין קָדִישֵׁין דְלַעַילָּא, כַּמָּה דְאַשְׁתַכָּח

דִּינָא, אֲשֶׁתְכָה רַחֲמֵי, וְכֹלֶא בְשֻׁעַתָּא חַדָּא. תְּנָא רַבִּי חִזְקִיָּה, בְּתִיבָּה, (ישעה י"ט) וְגַגְפָּה יִי' אֶת מִצְרִים גַּגְוָה וַרְפָּא. גַּגְוָה לְמִצְרִים, וַרְפָּא לִישְׂרָאֵל. מַאי וַרְפָּא. מַמְאֵי שְׁגִימּוֹלוֹ צְרִיכִים רַפְ�וָה.

וְתְּנָא, בְּאָוֹתָה שָׁעָה שְׁגַגְפָּוּ מִצְרָאֵי, בְּאָוֹתָה שָׁעָה גַּתְרַפְּאוּ יִשְׂרָאֵל. דְּתַבְנִיא אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, (אמֶר רַבִּי חִזְקִיָּה) מַהוּ דְּכַתִּיב, וּפְסָחָה יִי' עַל הַפְּתָחָה, מַאי עַל הַפְּתָחָה. וּפְסָחָה יִי' עַלְיכֶם מִבְעֵי לֵיהֶן. אֲבָל עַל הַפְּתָחָה, עַל הַפְּתָחָה מִמְשָׁזֶה זֶהוּ פְּתָח הַגּוֹף. וְאֵי זֶהוּ פְּתָח הַגּוֹף. הוּא אָמַר זֶה מִילָה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בְשֻׁעַתָּא דְּאַתְּפָלָג לִילִיא, וּכְתָרָא קְדִישָׁא אַתְּעָר לְגַבָּה (נ"א אַחֲרָב ב"ה) דְּכַוְּרָא. וּמְאָן דְּכַוְּרָא. חַסְד עַלְאהֶ, דְּמִשְׁמָעָ, דְּדָא בְּלָא דָא לֹא סְלָקָא, וּבְגִין דָא, דָא מַחֵי, וְדָא מַסִּי, וְכֹלֶא בְשֻׁעַתָּא חַדָּא. וּכְתִיב, וּפְסָחָה יִי' עַל הַפְּתָח הַיְדּוֹעַ. מַאי הַפְּתָחָה, מְשׁוּם דְּאֵיתָהוּ פְּתָחָה וּמִשְׁיכָא דְּרוֹחָא וְגַפְּנָא, וְתָא חִזְיָה, עד לֹא אַתְּגֹּזֵר אֶבְרָהָם, הוּא אֲטִים וּסְתִים מִפְּלָסְטְרָוִי. מִדְאַתְּגֹּזֵר אַתְּפָתָח מִפְּלָא, וְלֹא הוּא אֲטִים וּסְתִים בְּקִדְמִיתָא.

וְהִיינוּ רֹזֵא דְּתַבְנִין, (בראשית י"ח) וְהַוָּא יִשְׁבֶּה פְּתָח הַאֲהָלָל. מְשׁוּם דְּאַתְּגִלְיָא יוֹדֵד. מַאי קָא מִירִי. אֶלָּא

אמֶר רַבִּי יִצְחָק דְּהוּא אֲשֶׁר בְּגָלִילִיא דָא, חֶסֶד בְּצֶדֶק. וְדָא הוּא פִתְחָא, דְמַשְׁכְנָא עַלְהָה קָדִישָׁא, מִשְׁמָעָ דְכַתִּיב הַאֲהָל, הַאֲהָל הַיּוֹעַ.

אמֶר רַבִּי אַלְעֹזֶר, כִּד אַתְגָּלִילִיא הָאִי יוֹ"ד, אַתְבִּשֶּׁר, (נ"א אַתְבִּשֶּׁם) וְאַתְבִּרְךָ בְּפִתְחָה הַאֲהָל, דְהָיָה צֶדֶק, לְאַתְבִּסְמָא בְּחֶסֶד. הְذָא הוּא דְכַתִּיב, פְחוּם הַיּוֹם, דְהוּא שְׁעַתָּא דְשְׁלִטָּא חֶסֶד, חוֹלְקָא דְאַבְרָהָם. וּמְנָא לֹן דְהָאִי פִתְחָה הַאֲהָל, אַתְבִּסְמָ לְקַבְּלִיה דְאַבְרָהָם. דְכַתִּיב, (בראשית כ"ד) וַיַּיְיָ בָּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּפֶל, דְאַתְבִּסְמָ בְּחֶסֶד, מִדְאַתְגָּלִילִיא יוֹ"ד.

אמֶר רַבִּי אָבָא, וְהָוָה יוֹשֵׁב פִתְחָה הַאֲהָל, כִּמָה דְכַתִּיב וַיַּיְיָ בָּרַךְ אֶת אַבְרָהָם בְּפֶל. הְذָא הוּא פִתְחָא קָדִישָׁא, כְתָרָא עֲשִׂירָה. פְחוּם הַיּוֹם, כִּמָה דְאַתִּיכְיִיב לֵיה כְתָרָא דְחֶסֶד, הְذָא הוּא דְכַתִּיב פְחוּם הַיּוֹם. כִּמָה דִיתִיב בְּהָאִי, כִּכְלִילָה בְּהָאִי, דְלֹא סְלִיק הָאִי בְלֹא הָאִי.

דָבָר אַחֲר (דף ל"ו ע"ב) וַעֲבָר יְיָ לְגֻגָּה אֶת מִצְרִים. מַאי וַעֲבָר. דַעֲבָר עַל שׂוֹרֵי דִינָא דְכַתְרִין, (נ"א דְקַטְרִין) הַהוּ מַתְקִשְׁרִי בְכַתְרִין אַחֲרָנִין דְלֹעִילָא, וַיְשַׁרְא לְהֹו מַקְיּוֹמִיהָן, וַעֲבָר עַל אוֹרְחוֹי, בְגִין לְמַעַבֵּד בְהֹו דִינָא, וַלְגַנְטָרָא לְהֹו לִישְׂרָאֵל, וּבְדִין הוּא, פֶל וַעֲבָר, וַעֲבָרְתִי, וַעֲבָר, דַקְוִידָשָׁא בָרִיךְ הוּא אַעֲבָר עַל כָל אוֹרְחוֹי, או

לְדִינָא, אוֹ לְרָחֶםִי. הַכָּא וְעַבֵּר, בְּגַין לְמַעַבֵּד דִינָא, הַתָּמָם
וְעַבֵּר, בְּגַין לְרָחֶםִ.

וַיְהִי בַּחֲצִי הַלִּילָה וַיְיִהְיֶה הַכָּה כָּל בְּכָור וְגַוּ. (כתיב (תהלים ס"ט)
וְאַנְיִי תִּפְלַתִּי לְךָ יְיָ עַת רְצֹן וְגַוּ) ר' חייא ור' יוסי
הוּא אַזְלִי מַאוֹשָׁא לְלוֹד, וְתוֹהָ רַבִּי חַיִּיא רַכְיב בְּחַמְרָא.
אמָר ר' יוסי, נִיתֵּב הַכָּא וְגַצְלִי, דְּהָא מַטָּא זְמָנָא
דְּצַלּוֹתָא דְמִנְחָה, וְתִגְיָנָן, לְעוֹלָם יְהָא אָדָם זְהִיר בְּצַלּוֹתָא
דְמִנְחָה. אַמְאִי זְהִיר. מְשׁוּם דְּהִיא שְׁעַתָּא דְתָלִיא דִינָא
וּבְעֵי בָּר נְשָׁה לְכֻוְנָא דְעַתִּיה, נְחַת ר' חייא וְצַלִּי.

עד דְּהָוָא אַזְלִי, נָטוּה שְׁמָשָׁא לְמַיְעַל. אמר רַבִּי חַיִּיא לֵר'
יּוֹסִי אַמְאִי אַת שְׂתִיק. אמר רַבִּי יּוֹסִי, מִסְתַּכֵּל הַוִּינָּא
בְּדַעַתָּא, דְּלִית עַלְמָא מַתְקִימָא, אַלְא עַל רִישִׁיהָוָן
דְעַמָּא. אֵי רִישֵׁי עַמָּא זְכָאִין, טַב לְעַלְמָא, טַב לְעַמָּא.
וְאֵי לֹא זְכָאִין, וְוֹי לְעַלְמָא, וְוֹי לְעַמָּא.

אמָר רַבִּי חַיִּיא, וְדָאִי כְּךָ הַוָּא, מַגְלָן. דְכַתִּיב, (דברי הימים
ב, י"ח) רָאִיתִי אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּפֹזִים עַל הַהָרִים
כְּצָאן אֲשֶׁר אֵין לְהָן רֹועָה וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא אַדְגִּים לְאַלְהָה
יִשְׁׁבוּ אִישׁ לְבִתּוֹ בְּשָׁלוֹם. יִשְׁׁבוּ, יִשְׁׁבוּ מַבְעִי לִיה.
לְבִתּוֹ, בְּבִיתוֹ מַבְעִי לִיה. דְּהָא בְּאַתְרִיהוּ קִיִּמי.

אַלְא הַכִּי תִגְיָנָן, אֵי רִישֵׁא דְעַמָּא לֹא זְכִי, עַמָּא מַתְפִּסְן
בְּחוּבִיהָ. מַגְלָן. דְכַתִּיב, (שמואל ב, כ"ד) וַיֹּאמֶר דָוד וְגַוּ

הנה אנכי חטאתי ואנכי העויתני ואלה הczאנ מַה עֲשָׂו,
 (ס"א ובתיב (דברי הימים א' כ"א) **וְאַנִּי הָוֹא אֲשֶׁר חָטָאתִי וְגֹו'**) דוד
חֶבֶב, וַיְשַׁרְאֵל סְבָלוֹן. וְאֵי רִישָׁא דַעַמָּא מַתְפֵס בְּחוּבִיה,
עַמָּא מַשְׁתּוֹבָן. דָהָא דִינָא לֹא שְׁרִיאָ עַלְיִיהָו. בתיב,
וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא אַדְנִים לְאָלָה, כְּלֹוָר, (ס"א אם אל) **אַלְוָ לֹא**
הָוּ רִישֵׁין לַעַמָּא, מַהְאִי אָוָרְחָא יִשְׁוֹבוּ אִישׁ לְבִיתוּ
בְּשַׁלּוֹם. כְּלָהָו מַשְׁתּוֹבָן, אֵי רִישִׁיהָו מַתְפֵסָן. **וְאַפְּיָלוּ**
יְהֹשֶׁפֶט אַתְגּוֹר עַלְיהָ לְאַתְעַבְּשָׁא, מַשּׁוּם דָאַתְחָבָר
בָּאַחָבָר. אֵי לֹאו הָהָוּ צָוָחָא, דְכַתִּיב, (מלכים א', כ"ב) **וַיַּעֲקֹב**
יְהֹשֶׁפֶט.

עד דהו אַזְלִי רַמְשׁ לִילְיָא, אָמְרוּ, מַה בְּעַבִּיד, אֵי גִּיזְיָל
חַשְׁךְ לִילְיָא, אֵי גִּיתִיב דְחַלָּא הָוּא. סטו מַאָרְחָא,
יִתְבּוּ תְּחֽוֹת אִילְגָּא חָד. **וַיִּתְבּוּ וְהָוּ אָמְרִי מַלִּי דָאָרִיְתָא,**
וְלֹא דְמִיכָּנוּ.

בְּפָלָגוֹת לִילְיָא, חָמוֹן חָד אַיְלָתָא דְעַבְרָא קְמִיִּיהָו, וְהָוֹת
צְוִיחָת וְרַמִּיאָת קְלִין שְׁמָעוֹ, קָמוֹ ר' חִיאָ וְר'
יְוָסִי וְאַזְדְּעֹזָעָג. שְׁמָעוֹ חָד קְלָא דְמִכְרָזָא וְאָמָר, מַתְעָרִין
קוּמָי. **בְּיִמְין אַתְעָרוֹ.** עַלְמִין, אַזְדְּמָנוֹ לְקַדְמָת מְרִיכָוּן.
 (דהא קְלָא נַפְקָה דְכַאיָב אַיְלָתָא דְלֻעִילָא וְתָחָתָא. בתיב (זהללים כ"ט) קָוָל יְיָ יְחֹולֵל אַיְלָות
 וַיַּחֲשֹׁף יְשָׁרוֹת) **דָהָא מְרִיכָוֹן מְפִיק לְגַן עַדָּן, דָאֵיהָו הַיְכָלִיהָ,**
לְאַשְׁתַעַשָּׂא **עִם צְדִיקִיא,** **דְכַתִּיב וּבְהִיכְלָוּ** **כָּלוּ** **אָוָרָם**
כְּבָוד.